

[Nyboe Andersen.]

sager er behandlet i de sidste uger, har ikke været i overensstemmelse med de helt selvfølgerige regler, der må gælde for forholdet mellem regering og folketing.

Orla Møller: Jeg takker hr. Nyboe Andersen for de behagelige og venlige ord. Det er altid rart at få at vide, at man dog har fattet en smule af problematikken. Jeg takker også for, at hr. Nyboe Andersen ikke gik længere i brugen af de venlige ord. Tænk om jeg skulle begynde at blive helgenkåret allerede i levende live, det ville nærmest være ubehageligt.

Der er et par principielle problemer, som jeg godt vil stoppe op ved med nogle få bemærkninger. Det er for det første problematikken omkring nye regler og vedtagelser omkring markedsudvalgets arbejde osv. Det var hr. Poul Schlüter, der sagde: vi trænger ikke til at få fastlagt regler, for der er fastlagt regler, vi har klare regler at gå efter. Jeg tror nok, at det er nødvendigt endnu en gang at gøre opmærksom på den redegørelse, som statsministeren kom med. Der har fra regeringens side været klar og stærk vilje til at få reguleret alle forhold omkring proceduren i forbindelse med markedsudvalget, men det lykkedes af forskellige grunde ikke. Jeg skal lade være med at trække mere frem af historien på dette område, men der er i hvert fald klart givet udtryk for, at man vil fremme de to ting, som er hovedsagen ved debatten i dag: at få folketingets kontrol med det, der sker i forholdet til EF, og at finde ud af den bedst mulige arbejdsform folketinget og regeringen imellem.

Så vil jeg godt sætte en tyk streg under noget, som hr. Poul Schlüter sagde i forbindelse med markedsudvalgets placering, så meget desto mere som hr. Westergaard Andersen var inde på nogle tanker omkring markedsudvalget som et besluttende organ. Jeg foretrækker ganske afgjort hr. Poul Schlüters formulering om markedsudvalget som et koordinerende led imellem regering og folketing. Jeg tror, det ville være overor-

dentlig farligt, hvis man ville gøre markedsudvalget til bare noget i retning af et besluttende organ. Det kunne afstedkomme overordentlig store vanskeligheder, og det ville af principielle grunde være forkert over for folketinget; så ville det nemlig blive markedsudvalget, der blev et minifolketing, og det kan man næppe være interesseret i.

Så skal jeg over for hr. Niels Helveg Petersen demonstrere, at jeg virkelig mente, hvad jeg sagde i formiddags, at jeg ikke er ufejlbarlig. Det er helt rigtigt, at jeg gjorde en fejl i min tale, for jeg kom af sted med at sige noget om, at regeringen havde givet tilsagn. Jeg skulle nok have sagt det lidt anderledes, jeg skulle have sagt, at regeringen har formuleret sig på en sådan måde, at den er i overensstemmelse med det, der er principielt afgørende i denne sag, at folketinget får sin parlamentariske betydning i forbindelse med alle EF-sagerne. Jeg håber, at hr. Niels Helveg Petersen dermed vil tilgive mig.

Hr. Niels Helveg Petersen var i øvrigt inde på noget, som jeg også godt vil have trukket frem. Det er problematikken omkring den særlige situation, at beslutningerne fra EF er uigenkaldelige, og at det derfor er nødvendigt konsekvent og konstant at søge gennem markedsudvalget eller eventuelt på anden måde at skaffe sig den parlamentariske dækning. Jeg har i statsministerens indlæg her i dag tydeligt og klart hørt disse toner, så det kan der heller ikke være nogen tvivl om.

I forbindelse med hr. Maigaards indlæg vil jeg sige, at de 6 betingelser, eller hvad jeg skal kalde dem, forudsætninger eller procedureregler, er helt i overensstemmelse med, hvad vi fra socialdemokratiets side anser for at være en normal fremgangsmåde, både når vi snakker om procedureregler og mere principielle ting. De er i øvrigt, så vidt jeg kan se, også alle sammen indeholdt i statsministerens oplæg.

Så skal jeg slutte med at sige, at så vidt jeg kan skønne, har denne debat indtil nu afsløret, at uanset hvordan vi vurderer alt,